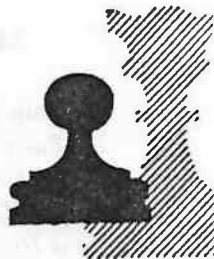

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

49. årgang nr 4

April 1992

GENERALFORSAMLING

Onsdag den 27. maj 1992 kl. 20.00 præcis
afholdes i klublokalet ordinær
generalforsamling med følgende dagsorden:

1. Protokol
2. Beretning
3. Regnskab
4. Indkomne forslag
5. Valg
6. Eventuelt.

Forslag, som ønskes behandlet på
generalforsamlingen, skal i henhold til
lovenes paragraf 2 være formanden i hænde
senest den 17. maj 1992.

Mød frem og giv din mening til kende om dette
og hint! Og husk, der skal vælges ny formand!

Endvidere må der spås en diskussion af
vinterturneringsformen.

Fremmøde giver indflydelse!!

Bestyrelsen

Mod de 50 % – 1. holdet ude mod Ballerup, 5. runde

Ballerup I	–	Vanløse I	3 ½ – 4 ½
<i>Th. Bach Nielsen</i>	–	<i>Søren B. Petersen</i>	½ – ½
<i>Sigfred Haubro</i>	–	<i>Eivind Einersen</i>	0 – 1
<i>Michael Longfors</i>	–	<i>Gunnar West</i>	1 – 0
<i>Hans Henrik Hansen</i>	–	<i>Dimon Pedersen</i>	½ – ½
<i>Egon Madsen</i>	–	<i>Morten M. Hansen</i>	0 – 1
<i>Jørgen Christensen</i>	–	<i>Jesper Asgaard</i>	0 – 1
<i>Morten Mikkelsen</i>	–	<i>Lars M. Pedersen</i>	1 – 0
<i>Palle Reimann</i>	–	<i>Knud Larsen</i>	½ – ½

Jeg er ikke i tvivl om, at 3. divisions gruppe 1 i år er meget stærkere end gruppe 2 var sidste år. Til gengæld synes jeg, at modstanderholdene er flinkere. Atmosfæren er varmere, og så hjælper det også, at forholdene er i orden. I Ballerup har de nogle virkelig flotte brikker, og naturligvis Tårnure. Så er det næsten umuligt at spille dårlig skak... Mod et ikke-frygtindgydende hold burde vi vel kunne få mindst 5 points:

Jesper skal til at spille nogen flere korte partier. Som nogen vil huske, vandt han en officer efter mindre end 10 træk mod AS 04. Og i dag gik han frisk til angreb med sort. Modstanderen forstod tilsyneladende hverken hvids eller sorts muligheder i hollandsk og blev uden større besvær løbet over ende. 19 træk tog det, før han opgav, en officer under og på grund af mat i næste træk. I virkeligheden er *Jesper* nok normalt for flink ved sine modstandere. De få gange, han går direkte efter halsen, giver det bonus med det samme. Måske bør han lægge sin spillestil om, så den bliver mere Gunnarsk?

Og når man taler om solen:

Gunnar var stadig plaget af sin diskusprolaps. Jeg forsøgte at få Hans som reserve, men desværre kunne han ikke. Og da *Gunnar* tilbød at stille op, vurderede jeg, at det ville være bedre for holdet (og de andre hold) at tage ham med end at indkalde en anden reserve. Men igen spillede han ikke som den *Gunnar*, vi kender. Et ambitiøst spiloplæg blev ikke fulgt op, og snart var han nødt til at give officer for 2 bønder. De to bønder blev til en, og siden til nul, og ren officersundervægt uden stillingsmæssig kompensation fortjener ikke yderligere kommentarer.

Søren fik med vanligt åbningsspil (roligt, positionelt) fordel, men gjorde så noget for ham ganske ukarakteristisk. Han spillede et træk uden at se nærmere på det. Trækket viste sig at tabe en bonde, og nu skulle *Søren* til at kæmpe for remisen. En enkelt unøjagtighed fra ballerumpens side var imidlertid nok til at den halve var ganske sikker.

Lars fik fint spil efter åbningen, men udnyttede ikke sine muligheder, og modstanderen fik udlignet. Hvorefter *Lars* satte en kvalitet direkte i

slag. Og så kunne det parti kun få ét udfald.

Morten fik klar terrænovervægt efter åbningen. Med iskoldt overblik lukkede han dernæst stillingen næsten totalt af. Kun b-linjen blev holdt åben, men det var nok. Sorts officerer klumpede sammen bag bønderne, og selv afbytninger af de tunge officerer aflastede ikke stillingen. I slutspillet kunne *Morten* med enkle midler æde løs af modstanderens bønder. Flot spillet, selv om holdkammeraterne et langt stykke hen ad vejen frygtede for, at *Morten* ikke skulle have gennembrudsmuligheder i den lukkede stilling.

Dimon spillede Pirc. I den åbning spiller sort ofte ...e5, hvorefter hvid kan slå på e5, og efter dxe5 kan han bytte damer på d8. Det er bare normalt ikke særlig godt. Jeg har fornemmelsen af, at dette også var tilfældet i *Dimons* parti. Sort fik mindst udlignet, men slutspillet udmærker sig først og fremmest ved at være uklart. Efter megen manøvrering fra begge sider tog *Dimon* remis, efter *Sørens* opfattelse i en stilling med gode chancer til *Dimon*. Jeg kan ikke selv bedømme det, for jeg så ikke slutstillingen (hvad? vil nogen udbyde, du er jo holdleder, og alle spillere spørger jo holdlederen til råds, inden de tilbyder remis. Mit svar på dette vil være, at alle spillere SKAL spørge holdlederen til råds, men ikke alle gør det...), og *Dimon* afleverede ikke sit gennemslag fra partilisten.

Knuds parti fortjener et par indledende kommentarer. Efter min

opfattelse er det vigtigt at stille med et fuldt hold. Det er vigtigt af tre grunde. Den første grund er, at det nu en gang gør det lettere for holdlederne på holdene. Den anden grund er, at spillerne og de, der sætter holdene, skal kunne forberede sig. (F.eks. valgte vi bl.a. at give *Lars 7.* brættet, fordi han så ville få 4 hvide, og fordi han traditionelt spiller bedst med hvid. Dagens optræden var *Lars'* første med hvid i denne sæson... Og en spiller som *Knud* bruger megen tid på at forberede sig. Men hvordan skal han kunne forberede sig, hvis han ikke ved, hvilket bræt han spiller?)

Okay, det var de to mest citerede grunde. Tredje grund er mindre objektiv, men det gør den ikke mindre vigtig. Spillerne kan føle sig som et hold: 8 mænd (/kvinder??), der står sammen i tykt og tyndt. 8 mænd, der er villige til at kæmpe som løver, for de kæmper ikke for sig selv, men for konge, fædreland, skakklub – og holdkammerater.

I dagens kamp var alle mand til stede. Men det var som om der manglede noget: holdkammeraterne. Efter at være blevet færdige med deres egne partier udvandrede vores spillere. Mentaliteten er lidt: jeg gør mit, og er så ellers ligeglad med de andre.

Hvem gider at kæmpe for sådan en flok blærebasser? *Knud* gjorde i hvert fald ikke. Han havde kæmpet en lang kamp, hvor han i de første 20 træk stod lidt presset. Men slutspillet var gunstigt for sort, og snart vandt *Knud* da også en bonde. Upræcist

spil besværliggjorde gevinsten, og Knud sad tilbage med springer + merbonde mod løber. Da var det, at han så sig op fra sin nyligt overståede tidskontrol og konstaterede, at der var 10 mand tilbage. 8 ballerupper, og så Knud og undertegnede. Hvor helvede var de andre blevet af? tænkte Knud, og så gik gassen af ballonen. Han følte pludselig, at kampen kun var mellem ham og modstanderen, ikke mellem det gode og det onde, Jorden og stjernerne, de rettroende og de vantro, kort sagt mellem Vanløse og Ballerup skakklub. I stedet føltes det som en kamp mellem Knud og Ballerup, og Knud modtog med modløs stemme modstanderens remis, selv om slutspillet gav endog overordentligt gode gevinstchancer.

Jeg sad så alene tilbage. Og til alt held tænker jeg ikke højtflyvende tanker. Mit skakspil påvirkes ikke nævneværdigt af så uvæsentlige faktorer som vejret, lyst til at spille, travlhed, sygdom, og moralsk opbakning. Jeg havde mistet enhver respekt for modstanderen efter 2 træk (1. b3 d5 2. d4?, hvorefter 1. b3 er til grin) og ville vinde for enhver pris. Jeg gik straks til angreb, et godt gammeldags pladderangreb efter devisaen: Ld6, hvids springer væk fra f3, så Dh4 "og noget vil vise sig". Et pladderangreb

af den type viser sig næsten altid at løbe ud i sandet. Modstanderen kan forsvare sig på enkel vis. Og det kunne ballerupperen da også, men selv om han spillede de rigtige forsvarstræk, kunne jeg afslutte mit angreb med en plat kvalitetsgevinst for en bonde. Slutspillet var gunstigt for mig, men om det var vundet er ikke klart. Mine tårne kunne kun få åbne linjer at arbejde i, hvis jeg byttede en helvedes masse bønder af, og det endte med et slutspil med 2 tårne + f-bonde mod tårn, løber samt a- og h-bonde. Lyder det som en enkel remis? Nej, for sort kan både true med at vinde en af bønderne og at trænge ind med sine tårne i et matangreb. En enkelt fejl fra hans side førte partiet fra remis ved evig skak til mat.

Et nogenlunde tilfredsstillende resultat, som bringer os op på 50%, men uheldigvis vandt AS 04 med cifrene 6 ½ - 1 ½ over Tårnby, og der er pludselig ikke mange points ned til sidstepladsen. Men lad os nu se; er vi rigtig heldige, vil en 7-1 sejr i sidste runde over Brønshøj indebære oprykning... Og hvorfor tale om nedrykning, når oprykning er teoretisk mulig? 50% er jo midtvejs mellem op og ned.

Eivind

Jeg havde sådan set glædet mig over ikke at skulle skrive referat, og fb's læsere kunne tilsvarende have glædet sig over Bennys lyse og optimistiske tone. Men desværre, grundet omstændighederne, endnu en morbid omgang: 5. runde af holdturneringen, VS II hjemme mod Jernbanen I.

Og det var virkelig meningen at Benny ville skrive, så han har altså de navne fra modstanderholdet, som I hermed må undvære. Gør det noget?

Et og andet kunne tyde på, at deres 1. bræt, Jens Hartung Nielsen agerer spillende træner; hans solide partioplæg mod mig (en slags udvidet Colle) genkendtes ved andre brætter. Vinde ville han ikke, jeg forsøgte trods alt spagfærdigt i et for eftertiden at dømme røvkedeligt parti. $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

2.bræt: I en fordelagtig stilling lavede Benny en regnefejl i en afviklingsvariant, troede afbytningerne førte til bondegevinst, men de førte til ingenting. $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

3.bræt: Stefan stod længe presset, tro mod sin stil? Da jeg som antydet følte mig fritaget for referentåget er min viden om dette og følgende partier ret begrænset. Ved selvsyn var det dog muligt at konstatere at Stefan efter en grov fejl fra modstanderen fik et gunstigt slutspil. Det vandt han. 1-0.

4.bræt: Leif, Leif, Leif! Renlivet gammelmandsskak. Hasarderet angreb, svagt centrum, kongen i midten, næmt at pille ned. Langt, langt under forventelig standard. Flovt! 0-1.

5.bræt: Miki. Spændende. Han kan spille skak. Her en helt ny åbning uden sikkerhedsseler, d.v.s. uden stenmur. På 5. bræt er han selvfølgelig bedre end en hvilken som helst modstander her i 1. række. Spændingen mod slutningen (den lidt knappe tid) var iscenesat underholdning for tilskuerne. 1-0.

6.bræt: Wiberg. Hvad var nu det? Jeg tror han blev overspillet. Et desperat officersoffer og et halvtyndt kongeangreb - ikke lige Wibergs normale stil, som er mere til det underfundige. 0-1.

Vi måtte love for bunden, denne gang, og så se stort på underholdningsværdien i fravær af abedoktoren...

7.bræt: Nillers stilling så jeg sidst, da den var lige, allerede da var jeg sikker på, at han ville vinde. Niller kan godt, når han vil, og at han var seriøs kunne man se af tidsforbruget. Dagdrømmene har han dagtimerne til. 1-0.

8.bræt: Jørgen. Nu ikke mere kritik, se runderne 2 og 4. Pragmatisk, som en ren Korchnoi. På vej op ad rangstigen. 1-0.

Altså slutresultat 5-3. Burde have været (mindst) 6-2. HN

Atter ovenpå

Holdturnering, 5. runde - 3. holdet

Brønshøj IV		- Vanløse III		2 - 6
1. Børge Svendsen	-	Steen Schousboe	R	0 - 1
2. Arvid Hein Pedersen	-	Bo Blangstrup		0 - 1
3. Claus Agø Hansen	-	Dr. Holst		$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
4. Herluf Nedergård	R	Søren Juul Sørensen		0 - 1
5. Ole Nielsen	R	Johnny Andersen		0 - 1
6. Steen Palm	-	Asger Levinsen		$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
7. Børge Winther	-	Erling Madsen		0 - 1
8. Jørgen Nielsen	-	Jens Windeleff		1 - 0

Efter to nederlag på stribe skulle bremserne slås i. Kampen skulle vindes, for at holdet kan gøre sig forhåbning om at forblive i rækken.

Steen gav sin modstander så meget at tænke over, at denne til sidst skulle udføre noget der lignede 10 træk på ét minut. Modstanderen opgav imidlertid, da der samtidig manglede en officer.

Bo kom på tavlen efter godt taktisk spil. Med kvalitet, og senere en hel officer i overvægt, var Bo's modstander den eneste, der ikke kunne indse at slaget var tabt. Han skulle have det demonstreret - og det fik han.

Doktoren fik endelig sin debut på 3. holdet. Trods han, efter eget udsagn, hellere ville have spillet sort, fik han med hvid en forrygende gevinststilling. Denne blev dog forvandlet til et tabt slutspil, som doktoren formåede at holde remis.

Søren startede med forsigtigt spil på 6. & 7. række, men kom senere længere frem på banen, og stod bedst. Det endte med springerslutspil, hvor Søren med en fjern fribonde havde de bedste chancer - og dem udnyttede han.

Johnny spillede aggressivt, og fik skabt både åben linie og stærk diagonal ned mod fjendens noget tynde kongestilling. Det var ganske enkelt for farligt, og da modstanderens dronning faldt, kom håndklædet.

Asger havde givet løber og bonde for et tårn, og med blot 5 min. til 8 træk, valgte han at tage imod remistilbud - forståeligt nok.

Erling kom til at stå godt, og formåede denne gang at holde fast i stillingen. Modstanderen turde ikke tage imod et kvalitetsoffer, og tabte i stedet en hel officer - og lidt senere partiet.

Jens ville se hvordan det tager sig ud, når vingen i et tårnur falder. Han var ikke opmærksom efter 30 min. så han måtte vente til der var gået yderligere en time. Uheldet var blot, at Jens ikke havde trukket sit 32. træk før vingefald. En kedelig måde at tabe på, da stillingen mindst var et halvt point værd.

Med denne komfortable sejr kan 3. holdet antagelig holde sig i rækken. Inden de to sidste spillerunder ligger holdet nummer tre.

Erling.

Fordømt igen!

Det vil næppe komme bag på Fribondens hårdt prøvede læsere, men alligevel: Heller ikke denne gang er der noget nyt fra fjerdeholdet. Måske er de holdt helt op at spille, er blevet strøget fra programmet, eller er faldet døde om alle otte. Hvem ved...

Blackmar-Diemer gambitten

EDG optræder desværre kun sjældent i internationale turneringer. Dens ry er trods alt lidt bedre end mange af de vilde, romantiske gambitter : den regnes for spillelig, men temmelig risikabel. Tartakower var een af de få stormestre der spillede den, hvis der skulle satses. Men når 585-processorer om få år har udanalyseret de gangse åbninger, og skakspillet former sig som livet i sølvbryllupskvartererne, så kommer EDG'en og andre gode gambitter måske tilbage, for vildniset af varianter i disse er vel endnu for stort til udtømmende granskning.

Jeg vil give en smagsprøve fra mit parti for nylig mod een af klubbens nye spillere, der givetvis vil komme til at konsolidere eet af vore hold : Erik Johansen. Desværre tabte jeg partiet tilsidst p.gr. af en gammelmandskollaps, men det illustrerer alligevel hvilken type spil hvid i denne åbning får for sin ofrede bonde (bønder):

1.d4 d5 2.e4 dxe 3.Sc3 Sf6 4.f3 exf .Hovedvarianten. Andre muligheder for sort er foruden små bondetræk og 4.- Sc6, 4.- Lf5, det såkaldte Wiener-forsvar. Efter 4.- exf kan hvid slå med dronningen eller sprin-

geren. Slag med dronningen, der blev spillet meget i 40'erne og 50'erne tilbyder den anden gambitbonde på d4, hvilket giver farligt spil for begge parter. Hvid får stor tempo- og terræfordel (de hvide løbere vil dominere brættet de næste 10-15 træk), men ved tæt sort modspil må hvid se et slutspil i øjnene med to bønder for lidt. Euwe (og Pachmann) mente, - vistnok som de eneste - at sort kunne tage begge bønder , og måske blev det derfor siden mere almindeligt at slå med springeren. Som menigt medlem af VS's A-klasse (det er den med for- og finalerunde) foretrækker

jeg som regel Dxf3 p.gr. af det mere livlige spil.

5.Dxf3 c6 6.Ld3 Dxd4 Han skulle alligevel have den! 7.Sge2 Dg4 8.Df2 Sbd7, her spilles ofte 8.- e5. Som man kan se, kan den sorte dronnings frie felter efterhånden tælles på een hånd. Jeg prøver derfor med et (måske lidt tvivlsomt) træk, der indskrænker dronningen yderligere: 9.Lf4!? e6, - her kunne 9.- e5 vel stadig forsøges, selvom bonden nok på længere sigt får det svært. 10.h3 (o-o-o var måske mere konsekvent) 10.- Dh5 11.o-o-o h6 12.g4 Da5 13. Kb2 Sb6? En overseelse, 13.- Sc5 eller Lc5 giver vel sort bedre muligheder.

14.Lc7! - noget af en baghyler! 14.- Le7

15.Dg3 Dc5 16.h4 Sfd5 17.Le5 Sf6 - tilbage igen : 17.- f6 er selvfølgelig ikke direkte tillokkende, og 17.- Lf6 falder på 18.Ld6 - 18.g5 Sh5 19.Dh2 Ld7 - kan der nås en lang rokade?

20.Se4 (en anden mulighed var gxh efterfulgt af Lc7).

20.- Da5. - Det var vist sorts 5. defensive dronningetræk ud af 6!

21.gxh6 Txh6 22.Ld6

(for at fastholde kongen på midten af brædtet. En anden strategi kunne have været at fange dronningen, - men feltet d5 bliver tilbage) 22.- Sd5 23.LxLe7 KxLe7 (23.- SxL 24.

Sd6+) 24.Thf1!? - jeg var i tvivl om f.eks. Dd6+ førte til noget alvorligt, og besluttede mig til et truende mellemtræk. 24.- Se3 er risikabelt for sort p.gr. af 25.Txf7 Kxf7 26.Dxd7+ med heftigt angreb - 24.- Dc7 25.Df2 Shf6 26.Dc5+ Kd8 27.Df8+ Le8

Her begyndte tiden så at trykke for os begge, og jeg brugte nogle af de sidste kostbare minutter til at se på een af hvids mest nærliggende fortsættelser :

28. SxSf6 TxS (28.- SxS?
 29. TxT TxT 30. Lc4+ Kc7
 31. Dxc8+ med dronninge-
 tab) 29. TxT gxT, hvor-
 efter hvid kan satse på
 h-bonden. Men jeg kunne
 ikke nå at se om sort
 kunne nå at blokere den,
 så jeg valgte intuitivt
 28. Sd6(?) og strejfede

kun lige hvad der kunne
 ske på 28.- Se7 eller
 lign. 28.- De7 29. DxD??
 Efter 3 timers election
 (Dr.Pr.Holst som foruden
 at være en erfaren BDG
 modspiller også er meget
 sprogkyndig har oplyst,
 at sådan udtaler kine-
 serne dette ord) får
 manden så blodprop til
 sidst og tør ikke slå på
 g7 - p.gr. af et spøgelse
 Tg6 - som jo ikke er
 muligt, da Sd6 har åbnet
 for Ld3! Ufatteligt!

Af hensyn til dem der
 studerer midaldrende
 "geniers" psykologi skal
 tilføjes, at jeg efter
 dronningeafbytningen og
 den totale antiklimaks
 også smed remisen væk
 ved at tillade springer-
 gaflen Sg3.

Men det var jo altså min
 skyld, og ikke Blackmar
 Diemer gambittens.
 Prøv den!

Jens W.

LYNMESTERSKAB 1992

Den 6. maj 1992 afholdes det årlige klubmesterskab i lynskak.

Vi starter senest kl. 20 og indskuddet kr. 10 går ubeskåret til præmier.

Mød frem stærk som mindre stærk og vis dine evner når det skal gå rigtig stærkt.

Søren er regerende mester og alene det er en udfordring! Vi kan simpelthen ikke ude i byen være bekendt at fortælle, at Søren er lynmester i VS!!

Tilmelding på spilleaftenen til

turneringslederen senest kl. 19.45

(turneringslederen udpeges umiddelbart inden turneringen, afhængig af udsatte partier, men kandidater er Benny, Søren og Knud).

Man kan selvfølgelig kun deltage, hvis det ikke går udover vinterturneringsafviklingen.

P.b.v.

Benny

Hvor er kassereren?

Onsdag den 12. februar var kassereren ikke i klubben. Det var han så vidt jeg ved heller ikke ugen før, og heller ikke ugen før den. Uden at trampe for meget i det kan jeg vel nok tillade mig at minde om nylige begivenheder i DSU. Var det ikke på tide med et lille uanmeldt kasseeftersyn?

En meget kontant virkning af kassererens fravær er at det er mig der betaler for Fribondens trykning. Foreløbig har jeg lagt ud for februar- og martsnummeret, og inden ugen er omme kommer også aprilnummeret. Det er en del over tusinde kroner. Sikkert småpenge for kassereren og andre pengestærke folk, men vi i de hårdt pressede småbørnsfamilier... Det er måske alligevel ikke så dårligt hvis bladet går ind. Jeg har i hvert fald ikke længere råd til at betale det.

Steen

HURTIGHOLDTURNERING 92

Trods begrænset succes (målt efter antal deltagere) gentages Hurtigholdturneringen også i år, som forberedelse til Vestvoldhurtigholdturneringen. Vi ved i skrivende stund endnu ikke hvornår Glostrup S. inviterer til, men det bliver nok umiddelbart omkring dette arrangement.

I sidste sæson deltog blot 8 medlemmer, men vi havde en yderst spændende og sjov turnering. Så kom og vær med den 8. april med start kl. 19.45:

3-5 runder holdturnering

holdstrørrelse, 2-4 mand

betænkningstid, 20 min. pr. parti.

Bestyrelsen forsøger at sammensætte holdene, så jævnbyrdige som muligt.

Mød frem eller vis dig foragt for sådanne initiativer ved at blive væk. Så ved bestyrelsen besked!

P.b.v.
Benny

Farvel til Fribonden?

Som fortalt i forrige nummer står Fribonden uden trykkeri fra dette nummer at regne. En følge af denne ubehagelige situation er at vi måtte rykke dødlinjen for aprilnummeret frem til 15. februar for at være sikre på overhovedet at få dette nummer trykt. Men mere alvorligt er det naturligvis at vi nu står på herrens mark. Indtil videre vil jeg bede vore korrespondenter om at indlevere stof på vanlig vis, men et blad laver vi først når eller hvis der viser sig en mulighed for at få det trykt. Redaktionen siger farvel for denne gang, men håber fortsat på en snarlig genopstandelse. Til påske, måske?

Red.

For knap to år siden bragtes her i bladet (FB 1990/9) et parti jeg havde spillet mod min lærer på Kbh.s universitet, Steen Schousboe. Partiet udgjorde den ene halvdel i en to-partiers match. Steen vandt partiet, og matchen med 1,5 - 0,5. Partierne blev i princippet spillet uden fast betænkningstid, dog bestræbte vi os på ikke at bruge mere end 3 - 4 dage pr. træk.

Samme løse regler var gældende for den nys overståede revanchematch som jeg straks efter mit nederlag udbad mig. Det ene parti, hvor jeg førte de sorte klodser, blev en forholdsvis kort affære idet det lykkedes mig at vinde en kongeinder efter blot 31 træk.

Dermed behøvede jeg blot en remis med de hvide for at få revancheret det forsmædelige nederlag, og var til at begynde med også indstillet på ikke nødvendigvis at spille på gevinst, men det skulle vise sig at gå helt anderledes. Partiet udviklede sig nemlig hurtigt til at blive et af de mest interessante jeg nogensinde har spillet, og da jeg i slutspillet flere gange havde muligheden for at tage remis ved trækgentagelse veg jeg udenom. Resultatet heraf bliver afsløret i næste nummer, idet partiet er ret langt og derfor vil blive bragt over to numre. Steens kommentarer er mærket SS.

Ligesom sidst vil hovedformålet være at forklare ideerne og grundprincipperne bag trækkene, og der vil således blive lagt knap så megen vægt på lange bivarianter, omend disse selvsagt også vil være at finde!

SS: Min taktik var den samme som Jespers: Gevinst med de hvide, og remis med de sorte. Nu tabte jeg altså mit hvide parti, og var i lang tid også tæt på at tabe mit sorte. Mit hvide parti har jeg allerede glemt, men det sorte parti blev mere og mere spændende som spillet skred frem. Klart det mest indholdsrige parti jeg nogensinde har spillet, og nu da det er forbi, savner jeg det faktisk!

H: Jesper Ralbjerg

S: Steen Schousboe

1.e4,d5

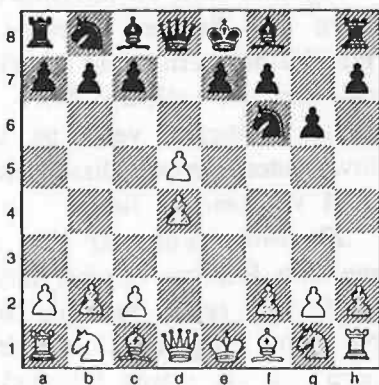
2.e:d5,Sf6

3.d4

Jeg overvejede 3.Lb5+, men efter 3...Sbd7 4.c4,a6 5.L:d7+, D:d7 6.d3,b5 7.De2,b:c4 8.d:c4, c6 9.d:c6,D:c6 10.Sf3,Lb7 mener jeg har sort har kompensation for bonden i kraft af sit udviklingsforspring.

SS: Sikkert rigtigt, men det er ikke sikkert at jeg ville have spillet sådan. Sort har jo andre muligheder efter 3.Lb5+, og det var ikke et træk jeg var bange for.

3...g6?!

Selvom jeg kender Steens for-kærlighed for fornyelser var dette unægtelig lidt af en overraskelse. Ganske vist opnår sort en hurtigere udvikling, men om dette til fulde opvejer det materielle tab er nok tvivlsomt. Gentagelser kan næppe anbefales.

SS: Hvad skal man finde på når man gerne vil være original? Efter 3...S:d5 4.c4 står hvid efter min mening klart bedst. Altså et bondeoffer, for jeg skal jo bare have remis. Det er klart at sort ikke får nok for bonden. Den gendrivelse som jeg havde liggende i skuffen da jeg spillede 3...g6 var noget med kort roka-de for hvid, og roligt spil på merbonden. Måske ville sort få kompensation for en halv bonde, eller en kvart. Hvor bred er remisbredden?

Men der er en psykologisk side af sagen, som bunder i at Jesper og jeg kender hinandens stil så godt. Jeg mente at vide at Jes-per ikke ville stile mod kort

rokade og roligt spil. Merbonden, og måske især trækket 3...g6, ville nok få ham til at drømme om lang rokade og h4-h5 og så videre. Og i en stilling med modsatte rokader vil der jo altid være visse chancer for begge parter.

Men hvorfor spille så frækt? Som sagt tror jeg heller ikke selv på bondeofferet, men chancen for at tirre Jesper ved at spille ukorrekt og alligevel holde remis var altså for fristende. Jeg gør det nok aldrig mere...

4.c4,Lg7 5.Sf3,0-0
6.Le3,Sbd7 7.Sc3,c6

SS: Et træk som ser lidt mærkeligt ud, men som jeg var og er særdeles tilfreds med. Ulemperne først: Hvid får opløst sin dobbeltbonde og skaber en permanent svaghed i den sorte c-bonde. Men på den anden side: Den sorte dronning får åbnet diagonalen til a5, den sorte løber får mulighed for at gå til a6, den halvåbne b-linje kan blive interessant hvis (når!) hvid rokerer langt, og så endelig det væsentligste: Den bonde som sort let-sindigt ofrede var ikke en almindelig bonde, men en centrums-bonde. Når nu den sorte b-bonde bliver forfremmet til c-linjen har hvid ikke længere bondeovervægt i centrum, og den svage sorte c-bonde holder da indtil videre øje med felterne d5 og b5.

Hvid må naturligvis slå. Ellers

vinder sort sin bonde tilbage og står bedre end i de sædvanlige skandinaviske varianter.

8.d:c6,b:c6 9.Dd2,Te8
10.Le2,e5

Selvfølgelig. Sorts håb må være at udnytte sin lidt bedre udvikling ved at åbne centrum mens den hvide konge endnu ikke har rokeret.

11.d:e5,Sg4

Her stod jeg overfor et svært valg. Hvis jeg rokerer mister jeg mit løberpar, hvilket kunne tale til fordel for 12.Lf4. Kort roka-de er måske det bedste, da det trods tabet af løberparret giver hvid en fornuftig stilling med en kernesund merbonde, samt efter-lader sort med en kronisk svæk-ling på c6.

Grunden til at jeg rokerer langt er at jeg mente at kunne afvikle til et gunstigt slutspil og stadig have en bonde i overvægt. Især mit 14., 16. og 19. træk er jeg tilfreds med. Ydermere indehol-der 12.0-0-0 et par taktiske fælder, som Steen dog elegant viger udenom.

12.0-0-0

SS: Som forudset! Men der var naturligvis andre muligheder. Jesper nævner fx 12.e6,S:e3 13.e:f7+,K:f7 14.f:e3,Db6, men såvidt jeg husker havde jeg

planlagt at spille det enklere 12...T:e6. 12.Lf4 ville jeg nok have besvaret med 12...Da5.

12.0-0-0,S:e3 13.D:e3,Dc7
14.Sd4!,L:e5!

Selvfølgelig ikke 14...S:e5? p.g. af 15.f4! Nu truer 15...Lf4.

15.Kb1,La6 16.Df3!

Fjerner damen fra den noget udsatte e-linje og kigger sam-tidig på føromtalte svækling på c6.

SS: Den sorte løber står klod-set på e5, men trækket var åbenbart nødvendigt. Tempotabet 15.Kb1 giver sort mulighed for at mobilisere de sidste officerer før han bliver løbet over ende.

16...Sb6!

Dette aktive træk må være klart bedre end fx 16...Tac8, der virker meget passivt og muligvis tillader 17.h4!

SS: Aha!

17.c5,L:e2 18.Sc:e2

18.c:b6?!,L:f3 19.b:c7,L:d1

18...Sa4

SS: Ikke lige hvad jeg drømte om i sin tid, men trækket er faktisk det eneste. Nu duer det ikke for hvid at slå på c6, da sort holder sig skadesløs på

bonde Bodil 2.

19.Tc1!

SS: Er det ikke også en slags tempotab? Hvid havde naturligvis andre gode træk. Men bortset fra det: Da jeg under 15. - 16.træk analyserede den nu opståede stilling brugte jeg meget tid på det nærliggende 19...Tab8, men desværre slår sorts aktive spil ikke igennem. Lange analyser overbeviste mig om at sort må gå ind i det kommende slutspil, også selvom jeg naturligvis var meget ked af at skulle aflevere min sortfældede pragtløber og skrotte alle planer om et overfald på den hvide konge.

19...Tad8 20.Tc4

Ideen med hvids 19. træk. Sorts springer er i vanskeligheder, og han må afvikle til et slutspil hvor hvid har en behagelig stilling.

20...S:c5 21.T:c5,L:d4 22.S:d4,T:d4

Så er vi fremme ved slutspillet. Sort har ganske vist for en kort stund genoprettet den materielle balance, men plusserne på hvids side er endnu større: det sorte løberpar er blevet aflivet, svæklingen på c6 står klar til indkassering. Eneste ulempe er at sort kontrollerer de to centrale

linjer. Især besiddelsen af d-linjen skal vise sig givtig. Måske bør jeg nu fremtvinge dronningefbytning med 23.D:c6 ?

SS: Jeg tror ikke at 23.D:c6, D:c6 24.T:c6,Te2! giver sort så mange problemer som partifortsættelsen. Evt. doublerer han tårnene på hvids anden række.

23.T:c6,De5 24.Tc2

SS: For at forhindre 24...Td2. Sorts minimale udviklingsforspring kan naturligvis ikke vare evigt, men her kan det udmøntes i noget meget konkret: det er sort der kan vælge hvilken centrallinje han vil besætte. Da felterne e3 og c3 ikke er tilgængelige i hhv. e- og c-linjen er valget let. Bemærk den betydning feltet d3 har i fortsættelsen!

24...Ted8! 25.Te2,Dg5 26.Tc1,Td3 27.Te3,Td2

Nu ville 28.Te2 måske fremtvinge trækgentagelse og dermed matchsejr, men jeg spiller på gevinst!

SS: Enig!

28.g3

Virker måske umiddelbart som et besynderligt gevinstforsøg, men planen er at kunne frigøre damen fra forsvarsopgaven med at dække g2.

SS: Enig igen. Den aktive

sorte dronning må nu søge andre arbejdsopgaver. Det ville være rart at snuppe en bonde fra hvid, men sort skal snart passe på ikke at miste sin a-bonde eller ligefrem blive sat mat.

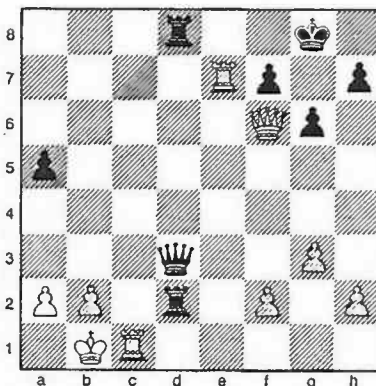
28...Db5 29.Df6,a5

SS: Nødvendigt for at undgå at et hvidt Te7 sker med dobbeltangreb på a7 og f7. Desuden er det jo altid rart at starte et minoritetsangreb. Hvis hvid spiller intetsigende træk fortsætter den sorte a-bonde bare sin fremmarch.

30.Te7,Dd3+!

Sandsynligvis partiets bedste træk, og et jeg fuldstændig havde overset. Den hvide majestæt tvinges ind i hjørnet, hvilket senere skal få stor betydning da sort opnår modspil pga. trusler mod hvids bløde baglinje. Samtidig forstyrres hvids planer om 31.Tec7 fulgt af 32.Tc8.

SS: Netop! Sort må såvidt muligt undgå forenkling.

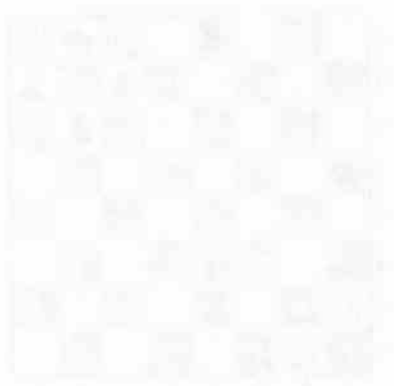
SS: Selv synes jeg ikke at denne mellemskak er noget særligt, men den viser en god pointe: Hvad enten vi betragter denne stilling som et slutspil med mange officerer eller et midtspil med få af slagsen, så må den svagere part, her altså sort, søge at redde sig ved aktivt officersspil. Bevar kontrollen over centralfeltene og giv ikke en skak med mindre der er en helt konkret begrundelse. Og det er der her, nemlig den som Jesper anfører.

Vi lader stillingen stå til næste gang. Det er først nu det for alvor bliver spændende!

JR & SS

Tak for denne gang

Som meddelt i forrige nummer står Fribonden fra dette nummer uden trykker. Det har medført betydelig panik i redaktionen (alle andre synes at tage det ganske roligt), og vi har besluttet at rydde skufferne for rub og stub, for hvem ved om og hvornår osv. Som følge af denne desperado-redigering er de næste to sider blanke. I kan fx bruge dem til at skrive resultaterne fra vores fjerdehold ind, efterhånden som de måtte indløbe.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED

DEPARTMENT OF CHEMISTRY
UNIVERSITY OF CHICAGO
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED

DEPARTMENT OF CHEMISTRY
UNIVERSITY OF CHICAGO
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILL. 60637

RECEIVED

DEPARTMENT OF CHEMISTRY
UNIVERSITY OF CHICAGO
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILL. 60637

The first part of the document is a list of names and their corresponding dates. The names are arranged in two columns, with the dates in the right column. The names are:

John Smith	1845
James Brown	1846
William Jones	1847
Robert Taylor	1848
Thomas White	1849
Charles Black	1850
Henry Green	1851
George Grey	1852
Edward Hall	1853
Richard King	1854
Samuel Lee	1855
Benjamin Miller	1856
Joseph Moore	1857
Samuel Myers	1858
John North	1859
Robert South	1860
Thomas West	1861
Charles East	1862
Henry South	1863
George West	1864
Edward East	1865
Richard West	1866
Samuel East	1867
Benjamin West	1868
Joseph East	1869
Samuel West	1870
Benjamin East	1871
Joseph West	1872
Samuel East	1873
Benjamin West	1874
Joseph East	1875
Samuel West	1876
Benjamin East	1877
Joseph West	1878
Samuel East	1879
Benjamin West	1880
Joseph East	1881
Samuel West	1882
Benjamin East	1883
Joseph West	1884
Samuel East	1885
Benjamin West	1886
Joseph East	1887
Samuel West	1888
Benjamin East	1889
Joseph West	1890

- On. 1. april Kl. 18.45 Demobrædtet hentes frem
VT K.kl. 13. runde,
M.kl. Udsatte+hængepartier
Almenkl. 5. runde
- On. 8. april Hurtigholdturnering
- On. 15. april Kl. 18.45 Demobrædtet hentes frem
VT Almenkl. 6. runde
Øvrige Udsatte+hængepartier
- On. 22. april VT M.kl. 9. runde,
K.kl. 14. runde,
Almenkl. 7. runde
- On. 29. april Udsatte + hængepartier
- On. 6. maj Udsatte + hængepartier
Lynmesterskab
- On. 13. maj Udsatte + hængepartier
Forårsturnering
- On. 20. maj Udsatte + hængepartier
Forårsturnering
- On. 27. maj Generalforsamling

Vinterturnering: Afbud meldes til KJELL, 31 71 13 61

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,30 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	42	86	43	84
Kasserer	Kjell Suadicani	31	71	13	61
Redaktion	Hans Nielsen	31	62	30	89
	Steen Schousboe	31	71	74	97
Klubbens giro		6	47	84	33